

SZERKESZTŐSEG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCA 11.
Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCA 11.
Telefon száma 708.

Mai számunk főbb közleményei:
Veresétek: Mi lesz? Irta: Pap Zoltán.
Barabás indítványa és az osztrákok. Irta: Smialovszky Valér.

Mi lesz?

Azok között az országok között, amelyeknek a földkerekségen alkotmányuk van, a magyarnak van legyöngyebb, leghazugabb alkotmánya, pedig a nemzeti dinasztikái jogára alatt az övé volt a legtisztább és a legerősebb.

Közjogunknak azt a hatalmas alkotmányjogi tételét, hogy a magyar koronának tagja minden honpolgára ennek az országnak, egyszerűen veszedőbe hagyjuk menni akkor, mikor a többi parlamentaris államok nem állítottak be hatalmas jogi tételeket az ő alkotmányukba, de magát az alkotmányt alkották meg, testet adva a nemzeti szuverenitásnak, kifejezésre jutva minden alkotmányuk azt az elemi igazságot, melyet jogi alapokba nem is kell beállítani, hogy a király van a nemzetért és nem a nemzet a van a királyért.

Nemzetünknek viharos multja nem volt akadályra alkotmányunk épségben tartásának, megszilárdításának. Am igaz, hogy a házörző szerep, melyre geográfiai fekvésünkkel fogva kárhözható voltunk, nagy időket raboltak el tőlünk a haladás minden terén, de önértékünk mégis, sőt talán a jól végzett világtrendelésnek miatta, kétszeres ököből megtarthatunk volna. Mert a hajók kuffortása nem Khuen-Héderváry, Beck, Bolfras és társaik magatartásában keresendők,

hanem a nemzeti önérték hiányosságában.
Tenubizonyosságul hívjuk föl az egész magyar történelmet igazságunk mellett II. Rákóczi Ferenczig talán csak egyszer esett dekadenciába a magyar becsület a mohácsi vész után; de menetsége lehet: a mohácsi vész.

Addig az ideig szintén voltak küzdelmei a magyar nemzetnek: dicsőségesen harcoldó királyai ellen s ámbár a pártoskodás ősi magyar virtusa, mégis a történelemben nyoma sincs annak, hogy valaha csoportba, pártba verődtek volna magyar emberek azért, hogy a nemzeti jogok érvényesülésének gátjait szolgáltassák volna, mint ma a kiszemelt szabadelvű párt selejtés töredéke. II. Rákóczi Ferenc korában még ismerék és méltányolták a külföldön is a magyar állameszmét; abban a korban még ötdézsé annyi magyar ember, mint amennyien ma vagyunk, tudott 8 esztendőig tartó fegyveres küzdelmet is vívni a Habsburgok ellen. Ma már a külföldi élő nemzedék nagról bámul, ha magyarnak valjuk magunkat, azt se tudja, hogy a földabrosz melyik részén keresse ezt a furcsa fajt, mely életelt önmagáról egy emberöltő óta nem adott s életjelének utolsó lobbanása egy másik nemzetbe való beolvadási készség volt. Mert 1867 Lengyelország felosztásától semmiben sem különbözik.

Ne méltótlanság olyan nagyot nézni. Ha azt mondják: Khuen és Héderváry, két természetes személy jelenik meg képzeletünk előtt; ha ellenben Khuen-Héderváryt említik, akkor tudom, hogy csak egy valakiről van szó. Ausztria-Magyarország egészen más valami, mint amilyen lehetne például Magyarországtól és Ausztriától, mint ahogy az is más volna, ha csak Magyarországról beszélhetnénk.

Alkalom szüli a tolvajt. Örök igazságot rejt magában ez a magyar példabeszéd.
Az a nemzet, amelyiknek van lelke II. Rákóczi Ferenczel törvényhozásilag házaarúlnak nyilvánítanak (ez a törvény ma sincs, tudvalevőleg, eltörölve); az a nemzet, a melyik meg tudta csinálni a pragmatika szankciót 1723-ban úgy, ahogy megcsinálta (Kérem? Hány földesurat em-

lített, akiknek családi tradíciója innen ered?); az a nemzet, a melyik eltűrhetette 1741-ben Mária-Teréziától, hogy odavágja a nemzet arczába a kommandó pedig német lesz a magyar hadseregben; az a nemzet, a melyik szöbrot állított Mária Theresiának Pozsonyban; az a nemzet, amelynek fővárosa a természetrajz legvérszopóbb ügénéjét, Haynaut, aki legjobbjainkat huzatta akasztófára, diszpolgárává választotta: az a nemzet megcsinálhatta 1867-et is; annak a nemzetnek lehetett egyszer miniszterelnöke Khuen-Héderváry és gróf Tisza István is, ami csak természetes folyamánya az előbbi állapotoknak.

Azonban a nemzetnek 1905. január 26-án adott megnyilatkozása nem volt természetes. Ez természetfölötti volt! Ez olyasféle valami volt, mint midőn Jézus azt mondta Jairus leányára: »A leányzó nem halt meg, a leányzó csak alszik.« Jézus megjelenséig szaladhattak szentföldőrt, rendelkeztek koporsót; de ha a leányzó nem halt meg, csak alszik, vissza kell rendelni mindezeket, amik temetéshez valók. Január 26-ig lehetett akként fedni a Tiszának 1904. március 10-én nyújtott békeajbat, hogy a népet, a melytől annyi értelmet nem követelhetünk, hogy a végsoiget menő parlamenti küzdelemnek minden fázisát megértse, nem szabad a nemzeti érzülettel azzal elidegeníteni, hogy fiatal idők kaszárnyákba tartassuk és a póttartalékosokat kaszárnyákba szorítsuk; de amikor ezek után azt tapasztaltuk, hogy a nemzeti megnyilatkozás igazságát az falkasztotta ki, hogy az ellenállás terén lépünk: a további ellenállás kötelességünk, mert az a nemzet valódi akarata s ennek engedelmeskedni kell!

Mi lesz? Aki kötelességet teljesít, tudja azt is, milyen czélért teljesíti kötelességét. Akit csak lakatlan partokra vetett még hajótörés után a tenger hulláma, az berendezkedett saját faragta szerszámokkal, hogy életben találhassák arra jövő hajók.

Ne azt kérdezzük, hogy mi lesz, hanem akarjuk önértékünk teljével azt, a minnek lenni kell: a magyar alkotmány!
Akkor ez lesz.

Budapest április 8.

Szabadelvű örökök. Apponyi Albert a koalíció tömörségének szükségességét haragvotta. Csak a vak nem olvassa ki Apponyinak ebből a mondasából, hogy a koalíció bomladozik. Mert hiszen, ha a koalíción nem lenne hiba, Apponyinak nem kellene hangsúlyoznia a tömörséget; de mert Apponyi hangsúlyozza, ugyalszik szükség is van rá, mert különben már ma dírdarabra hullana a koalíció. Azonban legyenek nyugodtak; a mi kézik, nem maulik... A reménynek ebbe a pókhálóba karpaszkodnak ismét a szabadelvűek. Ki lenne oly köszívű, hogy örömeiket megzavarja s ki ne tudná, hogy az életnek minden szabad az utolsó pillanatokban — még az is szabad, hogy zszusznak nézze a kezeire verj bilineseket. Még tüntetniük is szabad. Ők nem vesznek részt a huszonegyes bizottság választásán, sőt talán még a föllirat tárgyalásán sem vesznek részt. Hadd jizzadjon a győztes ellenék és csináljon valamit nélküle — ha tud. Hallják ezt a koalíciós urak és még sem fordulnak meg a végzetes uton. Oh, a vakmerők.

Barabás indítványa és az osztrákok.

IRTA: SMIALOVSKY VALÉR.
Az osztrák urék lassan meg is értenék az 1867-es kiegyezésben feleltetett elveket: nevezetesen a paritás mibenlétét; ámde ők elszöktak kénsí, s ez lesz a sorsuk most is. Egyben azonban erősek s ilt nem felelnek el semmit, sőt itt szeretnek antici pálni: ez az anyagi kérdés. Mi nekik az alkotmány, mi nekik ezereves jogfolytonosság, mi nekik Magyarország jogegyenlősége: ő nekik megvan a 14. és megvan az 6 vagyoni erősségük és feleltünk való fölénység. De hisz ezeket mi mindnyáján tudjuk s én nem is akarok ma ezek felett föprengeni vagy buslakodni. Egyik felvetett napikérdésről akarok egy-kettőt mondani, oly kérdéssről, melyről nemcsak a mi jó barátunk, a Neue Freie Presse vezércikkézik, de még egyik mérvadó pénzügyi kapacitásukat is megszólaltatja.

A harag a mi Barabás Belánkat éri, a ki elég gonosz volt a lap megitztelő interviuárját úgy meghálálni, hogy az osztrákok egyik érzékeny tpuszemére alaposan ráhagott s olyik beadandó indítványáról szólt, mely elültán a mai feleltőten kor-

mányzatot atól, hogy a közös ügyekből folyó kiadásokat, a civilizistát s az osztrák államadósságok járulékat utalványozhassa. Hogy ez-lekben feleltőten kormányt, melynek háta mögött kisebbség ül, a képviselőház eltilthát az utalványozástól, ez talán alkotmányos országban elvi kérdés tárgyát igazán nem képezheti. Gyakorlati szempontból lehetnek fontos kivételek, melyek ezt az eltiltást bizonyos utalványozásokra a legvégső esetben nem fogják alkalmazni. Ezek egyike a nemzetköziesnek nevezhető fizetések teljesítése, amelyekből öríási bonföldalak keletkezhetnek. A Neue Freie Presse mérvadó pénzügyi előkelősége a Barabás-fele indítványának a közös kiadásokra és civilizistára vonatkozó részét okosan nem tárgyalja, de annál élesebben megy neki az osztrák államadóssági járuléknak, hivatkozva arra, hogy ez a fizetés oly egyezményen alapul, melyet a mi 1867-ik évi XV. tezikünk beczikkelyezett, s mely nemzetközi természetű.

Hát én elismerem, hogy ez a fizetés ily természetű; bár ehhez is szó férne törvényünk szoros magyarázata mellett. Meri ez a törvényünk is teljesen eltér, mint minden törvényünk, mely ez 1867-iki kiegyezést viszonylatokra vonatkozik, az erre vonatkozó osztrák törvényektől. És ebből rendkívül sok baj keletkezik. Bizonyos, hogy ebben az 1867. évi XV. tezikben hivatkozott törvény az 1867. évi XII. t-cz 53. és 54. szakaszaira, a melyek rendkívül érdekes tartalmát az osztrák uréknak nagyon jó lenne szives emlékezetükbe visszaidéznii.

Ott olyanok foglaltatnak, hogy Magyarország nem köteles osztrák államadósságokat fizetni, azokat el nem ismeri s pusztá méltányosságból s azért, hogy ő felsége többi országai ezek alatt a terhek alatt össze ne roskadjanak, fogunk évi járulékat adni.

A magyar gavallér volt mindig méltányos volt, kötelezettségen felül adott s engedett! Ez tehát a multé. Az osztrák ezt elfogadta, de kapzsi létere a méltányosságot rég elfelejtette.

De hát ennek a kérdésnek van egy része, a mely akut s a mely a kiegyezési kérdésnek ma is integrans része: az ugynevezett államadóssági já-

Az Egyetértés tárczaja

Ez is válópör!

— Az Egyetértés eredeti tárczaja, —

IRTA: EÖTVÖS KÁROLY.

Régi megyei történetet mesélek. Az én jó bakonyi vármegyemből. Edes jó vármegyéim, de sok bölcsesség kormányozta egykor benned a világot! Eppen ezt bizonyítom be ezzel a furcsa válópörrel is.

Volt egy viczeffis-kusunk, Zádor Pali volt a neve. Régi jó családból, törzsoős nemesi vérből volt származása. Búszke is volt rá. Másra nem is volt búszke, csak erre. A bírók rég eluszott már. Jobbágyainak már híruk-hamruk se volt. Erdőt is más járta, bakonyéri malma is másnak kelepelt, másnak nyirkogott, nem ő neki. Csak az ősi kis kuria volt még meg, de nem hét szál szilvafával, hanem hetvenhét szál szilvafával, hanem feleselt. Nyargalt haza. A felesége épen a porontyot szoptatta. Gyönyörű jelenet. De Pali barátunkat nem bájolta el ez a jelenet. Megállt felesége előtt rettentő komoly arccal és szétvetett lábakkal.

— Asszony! Nagy beszédem van veled! Oly hangon beszélsz, hogy a menyecske csak elbámult rá. Nem öntött-e föl vajjon a garatra, noha eddig nem is volt szokása? — Szólj hát no, kicsoda nagy beszéded? — Ha nekem husszonny óra alatt hiteltel okiratokkal be nem bizonyítod, hogy

ő a Bakony északi és a nyugati oldalán. A Bakony nagy erdő, inenső oldalá nem sokat tud a tulsórol. Én már csak akkor barátkoztam meg vele, amikor fiatal férj és ujdonsült apa volt.

Olyan fiacskája született, mint a vasék. Búszke lehetett rá apa, anya, bába-asszony.

El is dicsekedett vele boldog apja uton-utfélen.

Melto tarjadék az ősi nemes Zádor-nemességben!

Valami gézengúz pajtása azt felelte rá bolond észszel:

— Jó-jó, Pali, de a fiad az aranykulcs-hoz még se jut el könnyedén.

Pali barátunk felugrott e szóra. Majd a padlást ütötte át a fejével. Kerekre nyílt a két szeme, távra maradt a szája, mintha látást látott s halálra rémült volna.

Mi történt?

A haragos menyőkö ütött le mellette? Nem. Hanem az villant meg eszében, hogy az ő edes kis felesége ime talán nem is nemes ággyból származott. Ha ez az eset nem volna, miért ne juthatna az ő fíja az aranykulcs-hoz?

Nem feleselt. Nyargalt haza. A felesége épen a porontyot szoptatta. Gyönyörű jelenet. De Pali barátunkat nem bájolta el ez a jelenet. Megállt felesége előtt rettentő komoly arccal és szétvetett lábakkal.

apád-nyád s mindkét ágon való őseid, dedéid, úkeid, dedéőseid és dedéőseid s minden nemzetséged legalább hatod iziglen nemes volt: akkor eivalunk. Eivalók töled nyomban!

A menyecske megszojtatta a fiacskáját, elringatta, elaltatta, rendbe hozta keblén a ruháját s két csipőre tette a két kezét s úgy mondta az urának:

— Én pedig azt neked be nem bizonyítottam.

— Miért?

— Azért mert egyéb doigom van nekem a világon.

Igaz volt ugyan a menyecskének, de ilyen kerekén még se kellett volna azt ki-mondani. Lám a mi Pali barátunk elugrott, nyakába vette a falut, azután a várost, azután a vármegyét, föhajszott minden papot, matrikulát és megyei arkívumot s minék utána sehogyse találta meg, a mit keresett: megindította a válópört. Ott hagyta feleségét, gyerekeit a kuriaiban, maga feljött lakni a vármegyé székvárosába.

Az egész világ azt mondta: hőbortos bolond. Nem törődött vele. Első dolog a világon a vér tisztasága. Emiatt ugyan el nem választják a házastársakat, de hiszen nem is erre alapította a pört. Titok, összeharhatatlanság, engesztelhetetlen gyűlölet s egyéb efféle hiábavalóság. Erzel hozakodott elő. Bizott abban, hogy ő vármegye ura. Keresztül hajlja pörtét hamárosan.

Hiába bizott. A nemes vármegye nem úgy gondolkodott, mint a mai bébérburgya világ. Hanem úgy gondolkodott: nem szabad a pört gyorsan elintézni. Nem azért van a világi hatóság, hogy a perleik, patvarokodók, viszályko-

dók kedvében járjon. Aki pört indít: várjon fizessen, csuszson-mászszon utána, unja meg teste-leke, öregedjék ki belőle, kivánja a poklokra az irót-bíró, prókátort, tanácsadót. Majd bizony! Ha gyorsan intézkednek a vármegye: az örök se győzné a sok panaszt és panaszkodót elkergetni.

Pali barátunknál se tett kivételt a nemes vármegye.

Mielőtt a pör tárgyalását megkezdendé: kitétte az egyezkedési tárgyalást. Eppen egy esztendőre nyújtotta ki a határidőt. Így hozta magával az ősi szokás. Akkor pedig jelenjék meg személyesen mind a férfi, mind a feleség. Mert kölönben így meg amugy!

Meg is jelent. Pali barátunk úgy is ott lakott helyben. De megjött a menyecske is, hozta kis fiát is. Kis fia oly hatalmas növésnek indult, hogy már delolni és táncolni is tudott, pedig alig mult egy éves. Oda szállt a menyecske is "Angyal" vendéglőbe a víz mellé, a nagy hid mellé, a hol a Nepomuki-szobor tartja a keresztet. Ott volt egy ketablakos kis nyájás szobája.

Hogy tudta meg ezt Pali barátunk?

Hogyne tudta volna meg?

Igaz, nemes ember természeté: az előzékenység, udvariaság, gyöngédség és hódolat az asszony iránt. Még akkor is, ha az asszony az embernek valóságos felesége. Még akkor is, ha az ember válik a feleségetől.

A nemes ember sohase lehet más, mint nemes ember.

De bizony várta a menyecskét Pali barátunk hódoló tisztelettel. Gondoskodott is számára futtót kályháról, jó vacsoráról, Megölelte, megcsókolta fiacskáját. Kezet csókolt a menyecskének is. Együtt is vacsorált velük, ne legyenek társaság nélküli.

Azt se tudta, mikor következtek el egymástól, mikor ment haza diákos özevgy lakába. Másnap volt a megyei széken a békéltetés. Ünneplő ruhában jelent meg mind a két való fél. Prókátornak, ügyvédelőltnek, lőtőfutonak semmi hire.

A békéltetés is más volt, mint mai napiság.

Ma oda rendel a bíróság ötven ferjét és feleséget egyszerre. Csak úgy nyűzögnök mindenféle. Se a bíró nem ismer senkit, se a bíró nem ismeri senki. Nem is szól a bíró a házastársnak se szívéhez, se lelkéhez. Csak a jegyzőt kérdi: rendben van-e az íktatás, kiadás, numerus, terminus, tubrika, kereset, melléklet, matrikula, lakosijonijvány s több elléle ostobaság. A jegyző moztog valamit, a bíró int egy plajbászrel.

— Elmehetnek!

Bevégződött a békéltetés. Az asszonynak egész szíve, egész lelke, egész údrössége és kárhözata van az ügyön s ime a bíró jó szót se szól hozzá. Csak úgy végzi el ügyét, mint egy aktát. Ide dobja, oda dobja. Mint a számadó juhász, mikor lebélyegzi a birka fület.

Nem így volt ez hajdan.

Ott ilt az ősz alispán az asztal fején. Előtte a keresztre feszített Udvozító képe. Előtte a Törvénykönyv és a Szentírás. Jobbról-balról a táblabírák nyolezant-tizen. Ünnepi csend és komolyság. Nem csipkedtek az ajtókat, nem feleseltek a lőtőfutók. Mintha templomban volna mindenki.

Az alispán maga elé állítja a ferfit és a nőt s szól hozzájuk: — Edes fiam, edes lányom! A földi igazságszolgáltatás színe előtt álltok. De a ti vizsálytok nemesak földi, hanem égi ügy is. Isten rendelése a szent házasság. A f-

...rulék convertálása s illetve visszafizetése.

Van továbbá többek között törvényünk, mely az önálló gazdasági berendezkedés fentartásával bizonyos reciprocitást, oljrik, a paritás fogalmához mért fontosságú valamit említi.

Tudjuk mindnyájan, hogy osztrák urék már rég convertálták azokat az e járulékok alapjául szolgáló államadóságait és évek óta vágják zsebre illetékellenül az általuk fizetett kisebb kamatokból a hasznot.

Ha szó fér hozzá talán, vajon megtagadhatjuk-e a járulékok teljes fizetését, ahhoz már csakugyan a szegény birka türemei kell, hogy még eddig meg nem tagadtuk a kisebb kamatozás feletti különbözet fizetését.

A farkas és bárány története jó mindig eszembe, ha az Ausztriával való gazdasági viszonyainkról szó van; és ti hangzatos fogalmak: paritás, reciprocitás, kölcsönös megértés és megbecsülés, elkoptatok, a múlté vagytok; hacsak Barabás indítványa eszébe nem juttatja alaposan ezek értelmét a Lajtánutliaknak!

A válságos helyzet.

Szerdái most születelni fog a képviselőház, hogy addig elvégezhessen munkáját a felirati bizottság, melynek huszonegy tagját ma választották meg és a mely az ülés után mindjárt meg is alakult.

A bizottság előtt gróf Apponyi Albert elaborátuma fekszik. Ennek a szövegnek a tárgyalását már meg is kezdtek és hétfőn, amikor a bizottság újabb ülést tart, hihetőleg be is fejezik az egész anyag tárgyalását, úgy, hogy a felirati javaslat a hét végén, vagy a jövő hét elején már a Ház elé kerülhet.

A szerdai ülésnek a szenzációja lesz az az indítvány, melyet akkor Eötvös Károly fog bejegyezni. A kormány vád alá helyezését fogja követelni Eötvös Károly, hogy a nemzet ellen történő merényléteket megtorlatassanak és megbélyegezzessenek azok, akik megfélemezésként magyar voltokról, a nemzet ellen törték, hogy Bécsnek kedves szolgálatot teljesítsenek.

Hogy a vád alá helyezési indítvány tárgyalása izgalmas lesz, ahhoz kétség alig férhet. Gróf Tisza István már most is a fogát csikorgatja tehetetlen düheben. látván, hogy az indítványt a Ház többsége el is fogja fogadni, még pedig nagyon túnyom többsége, mert azt megjósolhatjuk, hogy a szabadalvú pártnak egy tekintélyes része távol fog maradni, mint a hogy a pártban a fele távol maradott tegnap, amikor a lex-Dánierre vonatkozó Kossuth-féle indítvány fölött kellett szavazni.

A válság ügyében különben ma

semmi nevezetesebb, új momentum sem merült föl. Politikai körökben bizonyosra veszik, hogy ebben a hónapban semmiféle változás se lesz és marad egy jó darab ideig minden úgy, ahogy eddig volt.

Bécsben egyelőre a várakozás álláspontjára helyezkednek. Mit várnak, mire várnak? Hát arra, hogy a koalíció talán mégis csak enged még. Mert nagyon különös valami a bécsiek gondolkozása. Még most is bizakodnak benne, hogy az 6 illetékes szerint fordul meg a dolog Magyarországon. Nos, kénytelenek lesznek nagyon hamarosan belátni, hogy az ebben való reménykedés továbbra is olyan hiábavaló lesz, mint amilyen hiábavaló volt eddig.

A koalíció nem enged.

A felirati bizottság.

A képviselőház mai ülésén megválasztott, huszonegy tagú felirati bizottság ma, a Ház ülése után alakult meg.

Jelen voltak: Bakonyi Samu, Barabás Béla, gróf Batthyány Tivadár, báró Bánffy Dezső, gróf Hadik János, Holló Lajos, Rakovszky István, Súly Gyula, Szederkényi Nándor, Tóth János, Ugron Gábor, Wassics Gyula, gróf Zichy Aladár és Jenő. A bizottság felkürtölte Thy Kálmán-ért, a ki az olvasóteremben tartózkodott, Thy azonban labajaja miatt nem tudott lemmeni.

A bizottság előtt egy felirati javaslat fekszik: gróf Apponyi Albert munkája, a melyt a vezérő-bizottság megbízásából készítettt. Ehhez a disszidensek észrevételeket fűztek írásban. Hivatatosan a felirati bizottság üléséről ezeket adák ki:

A felirati bizottság ma csak alakulni ülést tartotta. Először megválasztották báró Bánffy Dezsőt, elnöknek pedig gróf Batthyány Tivadart. Legközelebbi ülést a bizottság hétfőn délelőtt tizenegy órákor tartja a képviselőház II. számú bizottsági termében.

A felirati bizottság délután félkétig tartandó ülést. Beható eszmecserére folyt a felirati javaslat szövegének két pontja körül, melyeknek differenciákat merültek fel. Ezek módosítáira szorultak, de egyik se vonatkozik a felirat expozéjából volt konkluzióra. Magában az expozéban volt két részlet s ezek megvitatása sokáig tartott. Egyiket tisztázták már, a másik, mely *katonák kérdéseket érinti*, a bizottság hétfői ülésében kerül tárgyalásra. A bizottság a felirat végleges szövegét hétfőn megállapítja s aztán benyújtja a Házhoz. Valószínű azonban, hogy csak a hét végén fog napirendre kerülni.

A kormány vád alá helyezése

Eötvös Károly tudvaleg az vezérő-bizottság tegnap esti ülésén tett jelentést arról, hogy november 18-ának és december 13-ának megtilolására legközelebbi indítványt szándékozik bejelenteni. A vezérő-bizottság ezt tudomásul vette.

Eötvös Károly a képviselőház szerdai ülésén fogja bejegyezni az indítványkönyvb

...kormány vád alá helyezése vonatkozó indítványát.

A képviselők nagy érdeklődéssel nézeltek az indítvány elebe. Előrelátható, hogy annak tárgyalása izgalmas lefolyású lesz.

A Ház munkarendje.

A képviselőház mai ülése alatt az előki szobában tanácskozás volt, a melyben részt vettek: Justh Gyula, a Ház elnöke, gróf Andrássy Gyula, báró Bánffy Dezső, gróf Zichy Aladár, Thy Kálmán, Holló Lajos és Ugron Gábor.

Arról tanácskoztak, hogy a jövő hétre megállapítsák a képviselőház munkarendjét és abban állapodtak meg, hogy a felirati bizottság lehetőleg hétfőn és kedden végezze el munkáját, szerdán terjesztesse a Ház elé a felirati javaslatot, csütörtökön a Ház ne tartson ülést, ellenben pénteken kezdjék meg a felirat tárgyalását.

Azt hiszik, hogy a felirattal rövidesen, esetleg két nap alatt végez a Ház. A felirati vitában a szabadalvú párt — hir szerint — csak abban az esetben vesz részt, ha provokálják. Nem lehetetlen, hogy a felirati vitát a husvétii szünnet után, május harmadikán kezdjék meg.

Kossuth Ferenc díszpolgárára.

Beregszász városa még 1900-ban a város díszpolgárává választotta meg Kossuth Ferencet. A díszpolgári oklevelet egy nagyobb költségű meg hozta fel a főúrnak és délelőtt 11 órákor tisztelt Kossuth Ferenc lakásán, hogy azt átadják. A költségűt a város országgyűlési képviselője, Darta Odon vezette s rajta voltak: Gáthy Zsigmond polgármester, Hunyady Gyula főjegyző, Nemes József járásibíró és több városi bizottsági tag.

Kossuth Ferenc bejegyzése miatt egyben feleve fogadja a küldöttégek, melynek nevében Gáthy Zsigmond üdvözölte a társaságot.

Kossuth Ferenc az üdvözlésre a következőképpen válaszolt:

Szívből köszönöm azt a nagy kitüntetést, a melyben enzem Beregszász városa részesített és a mely a legnagyobb jutalom, melyet e hazafias város polgársága a nemzet ügyéért hűség és munkásságának adhatott. Szolgálatot tettem önként a hazáért, mint mindazok, kik ebben az irányban labta vettek erőfeszítéssúlyokat, midőn bebonyolultak, hogy azok a törekvések, a melyeknek élén állott, mélyreható gyökeret vertek az önközérlelteben is és nemcsak egy művelőnyek lekedésé feladását képezték. Csak akkor lehet kitüntetésnek győzelemre, ha kezelétfoghatólag fog bizonynni az, hogy az ország örösi nagy többsége együtt érez velünk és hogy a magyar nemzeti kívánások ellenőri nem számítanak többé támogatásra a nemzetnél, hogy ezáltal hiábavaló minden fondorcsókás, mind-n reménykedésünk, mert a nemzeti gondolat nemcsak nem halad és gyűjt, mint a tüzszó, melyet a magyarok Istene gyújtott meg. Bár mennyire megtisztelő személyemre nézve az a tudat, hogy enzem Beregszász polgárai közé sorozott, mégsem a személyes kitüntetésnek örülök, hanem annak, hogy az ország lakóinak egy felhárogodott gőczpontja becsült abba a körbe, a mely határt és helyes, hűzött hit-tyassa és biztosít a nemzet jövőjét. Kuzdel-münkben elajánoltuk a Habsburg-ház jel-

...igéjét: "Vindub unita", ezen együttér-zésnek minden jele mindmennyi lépéselőre a győzelem felé. Kerem a t. polgármester urat, tolmácsolja köszönetemet Beregszász polgárainak.

Hatsz Ferenc miniszteri tanácsost szintén díszpolgárrá választotta Beregszász város a a díszpolgári oklevelet szintén ma adta át a küldetés Halász Ferencnek.

A függetlenségi pártból.

A függetlenségi pártkörben a néhány napi képviselőházi szünnet dacára szép számmal jelentek meg ma este a képviselők.

Sok szó esett a válságról, melyről az a nézet, hogy még soká fog elhúzódni, hogy így is próbára tegyék a nemzet türelmét. A koalíció azonban feladhatlanul fog tovább működni, hogy a jövő munka anyagát előkészítse. Így tervezik, hogy a vezérő-bizottság három bizottságot küldjön ki a választási reform, a progresszív adórendszer és az önálló gazdasági berendezkedés előkészítésére.

De minden egyelőre csak tervezet, amely azonban a vezérő-bizottságot is legközelebb figlalkoztani fogja.

Ezenkívül vonatkozhat Barabás Béla-nak egy bécsi lapban megjelent cikkére fölött. Mindannyan megjegyezték abban, hogy Barabás helyesen és hűen írt azokról az állapotokról. Barabás ugyanis azt mondta, hogy most felőlről obstruálnak a nemzet ellen. Egy darabig túrk, de ha túl-münk elfogy, ő (Barabás) lesz az első azok közt, a kik javaslatot terjesztnek majd a Ház elé, mely utasítást fogja a kormányt arra, hogy a közös kiadások esedékes havi részleteit az osztrák államadóságok törlesztéséhez az edvartvárs költségéhez való hozzájárulásukat szüntessék be.

Ellapostolói nem félünk, — úgymond Barabás — mert ezzel legfeljebb a vidékre helyeződik át a harc és a meggyöké meg a városok sorjában meg fogják tagadni az adóbeszedést és a sorozással való közreműködést. Kompromisszumot nem kötünk, mert választásunk tiszta, szilárd nemzeti program alapján küldtek minket a Házba. A hadsereg nyelkeresésének kikapcsolása csak úgy volna lehetséges, ha a függetlenségi párt juna kormányra.

A függetlenségi párt és az egész koalíció tanyonul többségének valóban ez mostan a véleménye.

Az iparosok és az önálló vámterület.

A Kassai Általános Ipartestület, mint ipartestület ezerről szász iparos nevében feliratot készített az egyesült ellenzék vezéréhez, Kossuth Ferencnek, a melyben kéri, hogy az önálló vámterület létesítése és a választási cenzusz lezárítása — minden közbevetelű formula mellözésével — tartassék fenn a koalíció programjában. A felirat többek közt így szól:

Magyarország választó polgárai megnyilatkoz-ak, a nagy többség az egyesült ellenzék felirát támto-ak bizalmával, azon híben és reményben, hogy az elmondott programokban megnevezett törvényjavaslatokat ma törvényekéi elebbe lépellik és végrehajták.

A feljött képviselőválasztás eredménye remé-lyt kell bennünk és megnyulat végre arról, hogy az iparosok közböjha, szava meghal-lyást, kivánsága kielégést nyer. Ezek egyike az önálló vámterület, mert ennek létesítése ment-beri még meg az ország iparosait a már rohamosan hatadó elpusztásról, megvédi a belper-ak idegen ipari gyártnányok szabad behozni-séből eredő versenytől. A másik okja a választási

...zének megfelelő lezárítása, mert ezáltal bizo-lyosítható mind-n önálló parasztpártnak legna-lyobb becsü politikai joga: hol kötezettség van, ott jogk is kell lenni. Az önálló vámter-let el enéllel azzal érvelnek, hogy annak létesíté-keáros hatással lesz az iparra, mert a magya-ripar még nem eléggé fejlődött arra, hogy az or-szág szűkeletét kielégthesse, tekintettel a fokozatosan fejlődő igényekre: ennek el-teneserője azonban az 1848-49 években beugoztatott, a mikor Magyarország a külföldről elzárva, kétszázézer honvédet ru-házott fel a magyar iparoság, azokívül felszerelté ágyukat, fegyvereket, lőtényekkel, még pedig milyen ipari művészetekkel! Különbö-ten a ruházat egyik neme, a honvedudbony, derek-szi, ami addig ismeretlen volt, ma pedig Európa összes katonaságának általánosan használt ruha-darabja, a 48-as magyar iparosok műre. Mindezék ötvenhét évvel ezelőtt történek, ki híne el azt, hogy a magyar ipar a mai, habár fokozottabb igényeket kielégíteni képes nem lenne.

A Kassai ipartestület ezerről szász tapjának nevében a legmelyebb tisztelettel kéri Nagyságodat, mit az egyesült ellenzék pártok vezérét, hogy ószíne ker lánkunk ne lánnyonva, az önálló vám-terület létesítést, a választási cenzusz lezárítást progr amjnkban — minden közbe vetelű formula mellözésével — fenntartani, azoknak mellobbi életképtelenségét — az egyesült ellen-zek párt nagy többsége, ebből kövökeltető hatalma által — megvalósítani méltosítsák.

Hiromy gyárgazgató.

Egy estlajp jelenti: Pólitikai körökben berégett nényként beszélük, hogy Hieronymy Károly, kfele-kedlunai miniszter már legközelebb fog eszrell állást a Ganz-gyár vezérigazgató állásával, melyet addig Asbóth Emil töltött be. Asbóth a Ganz-gyárról végkielégülté nap, a azonföli visszanyeri Janári székét a műgy-telen, amelyet a Ganz-gyárhoz történt meg, hivatása alkalmával hagyott el.

Ez a változás már végbe is ment volna, ha Hieronymy megkapta volna a miniszteri állástól való felmentés-t. Ha azonban a felmentés hamar-osan meg nem történik, Hieronymy be sem vária az öszkormány elcsovasását, hanem legközelebb a jövő hónap elején nyúlja meg és átveszi a Ganz-gyár vezetését. Alólalag ez az oka annak, hogy Hieronymy nem volt hajlandó Tisza helyet ideiglenesen meg elfogadni, noha az megindálatott Hieronymy, az öszkormánytel-nyesítőtörvényre való tekinteté, mandátumát is lezárta, melyly új állását tenyeg elfoglalta.

A huszonegyes bizottság.

A tegnapi ülés nagy zajlása néhány téves adatot sódot be a naplóba.

Farkas József példál elfogadta Kossuth Ferenc indítványát, de azért a napló a nem-zsók közt sorozta. (Kovács Pál tiltako-zott ez ellen Farkas József nevében.) A szabadalvú közü nyolczvanhatan ragaszkodtak meg tegnap is november tizenyelekodikához, de a napló csak híven kiemelték a nevet örökíti meg. (Súmeji Vilmos követelte, hogy a kimaradt kilencz képréso-let nevé is írják föl a szegyentábara.) Végül Szatmári Mór korrigálta meg a saját közbe- szólását.

Az elnök megígérte a kilgázításokat. Az elnök Bolgár Ferenc volt. Kissé szokatlanul festett a pupituson, ahol már meg-szóltak Justh martialis alakját látni. Bolgár azonban egy-kettőre beletálatlta magát a helyzetébe s úgy perült-fordult a kezé

boldogságtosra, a bunós emberiség javára, az emberi nemzetség fentartására határozza azt a menyéi végzet. Hogy te édes fiam ne lennél magad özvegye és hogy te édes lányom, ne lennél magad árva. Hanem egymást boldogítsatok. Amit isten összehapcsolt: el ne szakassza azt emberi gyarlóság. Gondoljátok meg ezt édes fiam, édes lányom meg egyszer!

Igy beszél az igaz bíró, de hosszan beszél. Könye hull a menyekének, de Pali barátunk azczára is kegyetlen ború érzék- kedik.

Nem békülnek. — Jól van édes fiam, édes lányom. Mához egy esztendőre újra megkérstem köz- detek az egységet. Itt legyenek pontosan. Ott voltak. Csak hogy az alatt megint egy piros pufok gyermek született. Ott tartotta ülében az asszony. A másik ott állt mellette, fogta a soknyáját. Az új gyereket is be kellett jeltentni a valópörbe. Ez már a valópör alatt született.

— Van valami mondani valója a férjnek arról az új körülményről?

Pali barátunk megsodori-zotta a bajuszát. — Meg kell hajolnom a bevégzett tények elött!

Okos beszéd!

Ujabb terminus újabb esztendőre. Ujabb gyerek az újabb terminusra. — Egyik békletlenül végig néz Pali barátunk a gyerekeken. Úgy állnak egymás mellett, mint az oronszép. Tudja, hogy mindez a nemes embernek az asszony irán való lovasias hódolatából származik ott az „Angyal"-vendégében a viz mellett, a nagy hid mellett, a nepomuki szent szobra

...mellett. Végig néz a gyerekeken. Késérősé- get telik meg a szive. Kifakad:

— Tekintetes megyei törvényszék! Amióta minket béskelt: örökké szaporodik a gyerek. Már nem győzök. Ha engem még egyszer ide idéznek békülésre: fegyütöm a vár- menyé házá! Nekem már sok a béke meg a gyerek.

Az alispán föláll, fogja a valópör akitől odavágya a kópóladába.

— Ezt a szót vártam Pali ócsém. De ha nyomban vissza nem mégyz a feleséged- hez: szemem elé ne kerülj. Mint a kintjá- rőt: ugy verlek ki a vármegyéből!

Ez volt az ítélet.

De volt is fogantatja. Ötven évig élt Pali barátunk boldog hazasággban a feleségével. A kutyabört sohase hozta e ő többé. Pé dabeszéd lett valópöréből.

Erősek és gyengék.

(Színmű 4 felvonásban. Írta: Szemere György. A Nemzeti Színház bemutatója április 8-án.)

— Az Egyetértés eredeti tarcája. —

Dobpergés és harsonzók nélkül érkezett meg és elfoglalta helyét a Nemzeti Színházban. Vajon Szemere György (mert róla van szó) arra van-e hivatal, hogy megvá- lassa azt, amiről a magyar uralom rége óta álmodja? Vajon ő lesz-e Thalianak a föl-szentesített pappja, akinek elvételét várva-várjuk? Az igazi magyar dramárist, aki ma- radandó bec-ű művekkel gazdagítja színpadi irodalmunkat?

A mai bemutató azt a sejtelmét ébressz- tette bennem, hogy talán ő lesz a kiválaszt- zott. Nem mintha „Erősek és gyengék” című színdarabja az abszolút tökéletesnek képviselné. A darabnak igenis vannak fogyat- kozásai s pszichológiai botlások esz-sz sorozá- tával találkozunk benne. De tartalmasság és

dramai erő dolgában a legelőbbi helyre tar- tolny. A szerző színpadi technikája kila- gósítatlan. Amit alkotott, az a tudatosság és ösztönszerűség szerencsés vegyületéből áll. Nagyobb szabású drámanek bizonyult, aki legalább most vezető szerepre hívatott. S ha nem lankad, ha még fejlődik is, vagy legalább akkor, ha további művelésben azon a színvonalon marad, amelyen ez a darabba áll, akkor helye a legelső közt fölfeletlenül biztosítva van.

A szerencsések közé tartozik, akik azt a világot, amelyben élnek, erősen lát szem- mel figyelik; akik nem vakok és siketek, amikor az ő világuk jelenségei merülnek föl előttük. Azonban az erősen figyelő szem még nem kvalifikál senkit dramárista. Szemere Györgynek szive-lelke van s meglye- lesési erő ezerszer át szúródik le a meg- tisztultva jutnak kifejezésre. Ez már inkább kvalifikál.

Nemes, nagy érzések ezek s csak ezek az érzések avatják valódi, hivatásos íróvá az író-t. Talán még ez sem volna elég az igazi dramárista kvalifikátura, de Szemere György erősen át egyszersmind nagyobb mélyen járó gondolatok bontakoznak ki, a melyek reflexiókat váltanak ki a gondolko- zók agyában. Utána estünk gondolatainak; követjük azokat s vagy pörbe bontakoz- nek, doha soha sem esik meg az e-sz dráma menetében, hogy azt mondhat- nók ez vagy az érde-telen, vagy kop- tolt vagy elnyítt. Minden új ebben a drá- mában. A lefogás, a tonus, a szín, a forma. Még az a mód is új, a melylyel a szatira ostortát csatogtatja és a melylyel annak a világnak erőkecsét, felszégeit, gyarlósá- gait korbacsolja, a melyben él. A cselek- menyje is új, az a kái is újak. Nem csak- oltal már kényelmessé taposott ösvényeken jár. Hanem elindult a maga lábain és halad a maga útján, maga eszálta esapáson; elő- ttem nagy tűnik f.l. mintha „a lemagasabb és legénytelőbb eszmények” vezérének és hi- szem is, hogy győzedelmeskedni fog.

Azonföli tisztában van a dráma és a

... volt, hogy a főúri világ moráját szembeáll- litta az igazi morálát s hogy a „föltöltes”- get a kettő közt föltűntesse. Igaz, hogy éppen olyan szigorú a főúri világ erköl- csiábrának szerepében, mint amilyen előző- , mikor a polgári erőkecsőket tántelt föl. Tartunk tőle, hogy miokét irányban jár- gószatlan volt.

Két fia van Bathy Miklós kamarásnak. Az egyik leha, őrös, jellemetlen, alás. De az kedvence az apának, mert a főúri társas- ágok képviseli s benne látja megtestesülni családja tradícióit. A másik fia mélyen érző lélek. Csupa szív, csupa lelkesedés. Megvelt testvérét, aki csak a formák embere s megveti a társaságot, mely a formák led- véért minden nemes erőkecsét lábbal tipor. Nem érzi magát jól az apai házban s le akar mondani önkényt az apai jussról, a mire pedig semmi szükség nincsen, mert a szabá- dságot, amelyre törekszik, elérhetné lemond- dással nélküli.

Az idősbb Bathy fiu, Béla, csalábt egy tanítónól, ainek gyermeke is születik. A tanítónó elveszt állását s a leha Bathy Béla penzrel akarja kárpótolni az elcsábít- tal lennél. Az ideális Bathy István, miután a leány visszautasítja a pénzt, elhatározza, hogy nöl veszi bátyjának volt kedvesét s nevet ad bátyja gyermeke- nek. Ekkora nagy- lelűségben nem tudok hinni s ez levalóbb is nem valószínű. Batty Miklós, a kamarás, megjelenik a leány lakásán, hogy fia meg- gondolatlán lépést megakadályozza. Ő az öreg Bathy is konzessziót akar tenni a társaságnak, pedig maga is mesalliance-ot követett el, színesnözöt vezetett ottat elé, a kivel a főúri hölgyek nem akarnak kezefogni.

Az elcsábított leány azonban nem akar feleségül menni kedvére öcséhez. Mert ez a leány nagy jellem, nagy lélek és ismeri a kötelességet. Penzt sem akar elfogadni kedvesétől s kedvére apjától. Nem engedti azt sem, hogy gyermekéről gondoskodjassék. Szenvedni és védekezni akar. Azonban, a mikor azt kérdzik tőle, hogy szeretne-e a csábí- tóját, megvetően feleli:

TANÜGY.

Az országos ifjúsági tornaverseny.

A közéleti országos ifjúsági tornaverseny alkalmával emelkedtek már panaszos hangok...

A nagyközönség fog tekintni igazat adni, hogy a botokkal végzett szabaddagyakorlatok...

Nagyon különös alakja van az idén a főversenynek. A multikori országos versenyen a 10-12-es csapatok vettek részt a főversenyben...

Ezen eljárás után nyit a legmesszebbmenő zugoldásra és eljegedtetésre s nagyon nehezen lehet elejét venni az esetleges sédegeknek...

Azt is tudja mindenki, hogy az egyes szereket nem egyformán bűvésztik a tanulóknak...

Még nagyobb eljegedtetésre szóló áhítatokat...

az, hogy a 20-as csapat sorshuzás után osztják két részre. Az teljesen biztos, hogy egyetlen középiskola sem tud 20 egyformán jó távolugróval...

Az hiszünk, kevés számban van az országban, ki a távolugrásnak a főversenybe való felvételét helyeselné...

Az hiszünk, kevés számban van az országban, ki a távolugrásnak a főversenybe való felvételét helyeselné...

Simon Gábor.

A Mária Dorotha-Egyesület folyó évi április 9-én vasárnap délelőtt 11 órakor Budapesten...

Me emiük egyuttal, hogy az egyesület folyó évi közgyűlése 45846 korona bevételrel és 43766 korona kiadással van előirányozva...

Az egyesület elhelyező iródjában a múlt évben jelentkezett 450 álnak kérték az, kik között magyar nevelőket 102, német 102, magyar nyelvű 40, óvodás 49, honos 132, óvodai tanító 86, társulatok 53, csak színt dőre ajánlottak...

A fővárosi tanítóknak és óvónak bejegyzési... Erzsébet királyné alapítvány — járuléka egyszer s mindenkorra 20 K. melyet évi 2 K-val...

Tornaverseny Kassán. A magyarországi tornaversenyek szövetsége 1. évi június 11-én, pénteken...

Ujabb adat a tanító fegyelmi jogához. Mindegyik ingadozik a bíróság a tanító fegyelmi jogának megjelölésében...

A Magyar Tanítók Otthonának válsága. Nem ma, hanem a Népevelő Lapja, a Magyar Tanítók Otthonának hivatalos közlönye...

TANÜGYI IRÓDALOM.

Magyar Pedagógia, az ilyen nevű társaság, havi folyóirata, XIV. évfolyam, 1-2 szám Szerk. Kovács János. Imre Sántor a magyar nevelés történelmének jelentőségéről értekezik...

Polgári Iskolai Közlöny, IX. évf. 3. szám. Szerk. Volenszky Gyula. Dr. Krausz Jakab folytatja Darwin tanait az iskolában című filozófiai értekezését...

Ir. Tanügyi Értesítő, XXX. évf. 4. szám. Szerk. Kornél Gyula. Első helyen az egyesület elnökségének jelentése olvasható az egyetemes hivatásos tanítói...

adott fejteget, a modern nyelvtanítás újabb módjait... Vagy megoldjuk azt a problémát vagy kidobjuk köznevelési intézményeinkből a ma tanítottakat...

Tornaverseny. A Magyarországi Tornaversenyek Szövetségének hivatalos lapja, XXII. évf. 7. szám Szerk. bizottság: Maurer János, dr. Ottó József, Szalka Mándó...

1. Semmiképpen sem lehet megkölni azon állítást, hogy egy országos tornaversenyen csak keves szereket lehet szabad gyakorlatoknak van helyük és csak szubjektív vélemény az, hogy a tagszabaddagyakorlatok...

Magyar Pedagógia, az ilyen nevű társaság, havi folyóirata, XIV. évfolyam, 1-2 szám Szerk. Kovács János. Imre Sántor a magyar nevelés történelmének jelentőségéről értekezik...

Polgári Iskolai Közlöny, IX. évf. 3. szám. Szerk. Volenszky Gyula. Dr. Krausz Jakab folytatja Darwin tanait az iskolában című filozófiai értekezését...

Ir. Tanügyi Értesítő, XXX. évf. 4. szám. Szerk. Kornél Gyula. Első helyen az egyesület elnökségének jelentése olvasható az egyetemes hivatásos tanítói...

a miniszter, a hitközség öt érdeklő ügyeire bíró nem lehet. A hitközség, mint bíróság a hitközség alkalmazásait — a tanítókat még itt is kivéve — csupán feddésre ítélt, de nem poenztüntetésre, sem hivatalvesztésre...

Jelentani törekvések a magyar Pestalozzi-társaság évkönyve, Budapest, 1905. Ára 1 korona. Tartalma: Mi a teendő? A nemzeti nevelés alapfelvelei, mindkettő dr. Havas Gyulától...

A Pestalozzi-társaságot dr. Havas Gyula hivatalos munkássága hívta életre. Sajnálattal nélkülözök ebben az első évkönyvben a társaság a megszabályait. Ennek hiányát csak részben pótolja az első első megnyitó beszéde...

KÖZIGAZGATÁS

Az igazságszolgáltatás rendezése a községekben.

Az állami igazgatásnak egyik nem kicsinyelhető fontos feladata a községekben a bírálkodás ellátása, vagyis a gyakorlat tapasztalatú igazgató s a célszerűségi szempontoknak megfelelő önkormányzati rendtartás alkotása...

A községi lakosokra kétszázötven nagy jelentőségű magánjogi és büntetőjogi sűrűdások elvégzésére közel felüljáró a maguk bíráit, a kire már azért is megnyugvással bízhatók ezen vizsályok elintézését...

S ha igaz az, hogy az igazságszolgáltatás csak úgy ér valamit, ha gyors és közvetlen, akkor a községi bírálkodás intézménye — úgy szólván — az egyedüli, amely ezen feltételeknek leginkább megfelel...

Az Egyetértés tárczája

Wesselenyhez.

Az Egyetértés eredeti tárczája.

Hazánkban pezsg az élet körülötted... A műhelyben békén foly a dolgozat... Szabad paraszt munkálja ezt a földet...

Dicső títán, halgass meggyesen minket! Törpök vagyunk, de él még nemzetünk... Szórt áhítat tölti meg a szívünket...

Vészfelhő tornyosult hazánk egére, Nem volt szabad a szó, a gondolat... Te résen voltál... semmitől se félve...

Midőn hazánk szívét, az ifjú Pestet A vén Duna árja öntötte el, Sáját javad te perogsz sem keresed...

Kira.

Egy fiatal orosz leány története

Fordította: FRIVALDSZKY PATO.

A vonat kerekének zakatolása, mint ördögös zene csengett füleiben. Ekkor hirtelen elyengülve, lebogyott a padra s zokogásba tört ki...

Álmod betelítet vártad, de hiába! A rossza még rosszabb következett, És ekkor, im elvész szemed világa, Tán, hogy ne lásd a gyászos veztelet!

Negyenkilenc, a temetés lezajlott... Elmentél... Árva maradt a magyar... De a honért a szíved egyre sajgott...

Mert mindened feláldozád e rögre, Szívünkben szent emléket emelünk, Megőrizzük eszméid mindörökké, És tetteidből buzditást nyerünk...

Kira.

Egy fiatal orosz leány története

Fordította: FRIVALDSZKY PATO.

A vonat kerekének zakatolása, mint ördögös zene csengett füleiben. Ekkor hirtelen elyengülve, lebogyott a padra s zokogásba tört ki...

Álmod betelítet vártad, de hiába! A rossza még rosszabb következett, És ekkor, im elvész szemed világa, Tán, hogy ne lásd a gyászos veztelet!

Negyenkilenc, a temetés lezajlott... Elmentél... Árva maradt a magyar... De a honért a szíved egyre sajgott...

Mert mindened feláldozád e rögre, Szívünkben szent emléket emelünk, Megőrizzük eszméid mindörökké, És tetteidből buzditást nyerünk...

Kira.

Egy fiatal orosz leány története

Fordította: FRIVALDSZKY PATO.

A vonat kerekének zakatolása, mint ördögös zene csengett füleiben. Ekkor hirtelen elyengülve, lebogyott a padra s zokogásba tört ki...

Álmod betelítet vártad, de hiába! A rossza még rosszabb következett, És ekkor, im elvész szemed világa, Tán, hogy ne lásd a gyászos veztelet!

Negyenkilenc, a temetés lezajlott... Elmentél... Árva maradt a magyar... De a honért a szíved egyre sajgott...

Mert mindened feláldozád e rögre, Szívünkben szent emléket emelünk, Megőrizzük eszméid mindörökké, És tetteidből buzditást nyerünk...

Kira.

Egy fiatal orosz leány története

Fordította: FRIVALDSZKY PATO.

A vonat kerekének zakatolása, mint ördögös zene csengett füleiben. Ekkor hirtelen elyengülve, lebogyott a padra s zokogásba tört ki...

Álmod betelítet vártad, de hiába! A rossza még rosszabb következett, És ekkor, im elvész szemed világa, Tán, hogy ne lásd a gyászos veztelet!

Negyenkilenc, a temetés lezajlott... Elmentél... Árva maradt a magyar... De a honért a szíved egyre sajgott...

Mert mindened feláldozád e rögre, Szívünkben szent emléket emelünk, Megőrizzük eszméid mindörökké, És tetteidből buzditást nyerünk...

